

Cavid FƏRZƏLİ

***

Sənə doğru
ürəyimdə bütün güllə yerləri sağ qaldı,
ölmədim qumruların nəğməsində, çiçəklərin
dilində...

Sevda susandan bəri
ürəyim daha çox arxanca atılır sənin
qanadlarına tərəf yüyürən uçurumda,
havaya sarılan yarasa gözlü dumanda...

Sənəcən qollarımın üstündə yaxın durdum
qıvrım qaranlıqdan asılan pəncərəyə,
eynəkli masalara...

Ürəyim yenə eyni tərəfə axır
durğun dənizlərdə, lal səmalarda...

Heyif, bilməmişəm,
çiçəklərin doğulduğu gün ölmüş bahar..
Günəşin əynindəsə
əlləri üşüyürmüş qışın.

...Və bir də bu payızda
bütün yollar ölü daşımaqdan yorulub artıq...

Bağışla, ayrılığın əlindən ala bilmədim səni,
Axı buludlar ölüm ayağında qalib yağışların
əlində...
axı bütün səhərlər
aydınlıqdan qıraq qalib gecələrin əlində...

***

Səndən ötrü çox üzgünəm...
Ürəyində aydın bir səs olmaq istəyirəm;
Səni hər duyduğumda-
hər susqun kəlməmdə.

...Yolunda ayaqlarımı basdırıram
qaranlıqların çiyində,
bütün divarların gözün oyuram
pəncərə şəkillərində.

...Qollarımda yuxusu yoxmuş pəncərələrimin,
bax, gözlərim gecəyə danışır səni.
Qaranlıqlar çapır divarlarımı
sənə doğru yel atına minən çıraqda...

...Bilirsənmi, sənsiz yaşamaq doğma bir
yalana uymaqdır,
doğma bir ürəkdə qışı salmaqdır.

Əlləri saralmış bu payızda
bütün rənglərdə sevirəm səni.
Qoy sevgidən əl açsın küçələr,
qoy dizi qanasın yağışların.
Çünki
Günəş qopan tərəfimiz aydınlıq saçar..
Çünki
sənə olan eşqim hər tabutdan
bir göz açar...